

ಪತ್ರೆದಾರಿ ಕರೆ

ಸುಮಾರು ಹದಿನ್ಯೇ ನಿಮಿಷಗಳಾದರೂ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಬೋಪಯ್ಯನೂ ಆಕಳಿಕಲುತ್ತೊಡಗಿದ. ಅವು ರಳ್ಳಿ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನೆರ್ಜಾಡಿತು. ಕರಮಚಂದ ಕೊನೆಗೂ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದ.

“ಬೋಪಯ್ಯ, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಇವ್ವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳತು, ವ್ಯವಹಾರ ಕುದರಿಸೋಣವೇ?”

ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಕರಮಚಂದನ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ, ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನಂತೆ ಟೀವಿ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮುದುವರೆಸಿದ್ದು.

ನಾವು ಬೋಪಯ್ಯನ ಕೋಕೆಯತ್ತ ನಡೆದೆವೆ. ಬೋಪಯ್ಯನ ಮೋಗದಲ್ಲಿ ಕರಮಚಂದನ ವಿಲಕ್ಷಣ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಚಿಂತೆ ಮಂಡಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ಕರಮಚಂದ, ಮುತ್ತರಂಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ!” ನಾನು ಆಕ್ರೇಷಿಣಿದೆ.

ಅದನ್ನು ನಿರ್ಭಾಸಿಸಿ, ಕರಮಚಂದ ಜೀಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲ ತೆಗೆದು, ಬೋಪಯ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ,

“ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ವಜ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವೆಯಾ?”

ಚೆನ್ನಪಯ್ಯ ಅತಿವ ಅಭಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಅಗಲಿಸಿದ. ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಚೆಲದಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಅತ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ನಗು ಬಿರಿದ.

“ಇದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು, ಸಾರ್? ನಿವು ಮಾಜ್‌ ಮಾಡಿದ್ದು?”

“ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋ ಎನ್ನೆಗೂಡಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ! ಗೊತ್ತಾಯ್ದೇ? ಹಳೆಯ ಪೆಡೊನಲ್ಲಿ. ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಎನ್ನೆ ಹಾಕ್ತಿರಬೇಕು. ಸಾಕಷ್ಟು ಖಾಲಿ ಬಾಲಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಂಧಿವೆ. ನಿತ್ಯ ಕುಡಿಯುವ ಕುರುಹಗಳವೆ. ಬಿಂದ್ಪು, ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬೇಕಾಯ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ತಡವಾಯಿತು.”

“ಹಾಂ, ನಾವೂ ಅಧ್ಯೇ ಎನ್ನೆಗೂಡು ಅಂತಲೇ ಹೇಳುವುದು. ಚೆನ್ನಪ್ಪ ನಿತ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಕೂತು ಬಾಟಲಿ ಬಗ್ಗಿಸ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಜ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಿವ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಗೊತ್ತಾಯಿದ್ದು ಹೇಗೆ?”

“ನಾವು ಅಧ್ಯೇ ಹೋಕೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಚೆನ್ನಪ್ಪ ದುದು ದುದು ಅಂತ ಮೆಟ್ಟಲ್ಲಿದು ಬಂದಿದ್ದ, ಅಲ್ಲೇ? ನಂತರ ಅಧ್ಯೇ ಕೋಕೆಯಲ್ಲಿ ಮದುಕುಶ್ಚಿರವಾಗ, ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಎನ್ನೆಗೂಡಿನತ್ತ ಧಾರಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಆಗಲೇ ಅನುಮಾನವಾಯ್ದು. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತೆ? ಅವು ಹೆಂಡಿ ಸವಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ತಾಸು ದೊಡ್ಡದಾದ ಸೆಲ್ಲಾರ್? ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯದ್ದು ಧರಿಸಿದ್ದೆ ಅನ್ನೆಂದು ಆಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆ. ತಂಗಿಯ ಕೋಕೆ ಇರ್ಮೇಂದು ಕೆಳಗಡೆ. ಮೇಲೆ ಆಕೆಯದ್ದೇ ಕೋಕೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆಯ ಸೆಲ್ಲಾರ್ ಇರಲಿಲ್ಲವಂದರೆ ನಂಬೋದು ಹೇಗೆ? ನಂತರ, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಪಕ್ಕದ ಕೋಕೆಯಲ್ಲಿ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಆಕೆಯ ಸೆಲ್ಲಾರುಗಳನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ಇರಲಿ, ಆಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸೆಲ್ಲಾರ್ ಹಾಕಿದ ಉದ್ದೇಶ ನನ್ನ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕೈಗಳು ಕಾಣಬಾರದೆಯ ಆಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸೆಲ್ಲಾರ್ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು! ಆಕೆಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಕಲೆಯಿತ್ತು!! ಆ ಕಲೆಗಳು ಆಕೆ ತಿಜೋರಿಯಿಂದ ವಜ್ರ ಅಪಹರಿಸುವಾಗ ಆಗಿದ್ದು. ನಿವು ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು, ನಾನು ತಿಜೋರಿಯ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮನಿಂದ ಸ್ವಚ್ಚಗೊಳಿಸಿದ್ದೆ. ಆಗ ಒಂದು ದೂರಾವಳವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಗೆ ಲೇಷಿಸಿದ್ದೆ. ಅದು ತಿಜೋರಿಗೆ ಹೋಳಪು ನೇಡಿತು. ಆದರೆ, ಅದು ಮೈಗೆ ಸೋಕಿದರೆ, ಸೋಕಿದ ಜಾಗ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕರೆ ಪಕ್ಕನೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೂರಾವಳ ಪಕ್ಕನೇ ಗೋಕರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ! ಹಾಗಾಗಿ ವಜ್ರ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದ ಸವಿ ಎನ್ನುವುದು ಖಿಚಿವಾಯಿತು. ನಾವು ಇವತ್ತೇ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಡುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಸವಿಗೆ ಅನಿಸಿದೆ.